

Tuần Báo Vô Vi

31 tháng 5 năm 2020

Số 501

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) *Cương quyết tu tiến có hữu ích gì không?*
- 2) *Quý yêu Trời Phật để làm gì?*
- 3) *Sự mê lầm do đâu hình thành?*
- 4) *Tại sao buộc tội giết người?*
- 5) *Liên hệ với càn khôn vũ trụ có ích gì không?*
- 6) *Lòng tham của loài người có bị khủng hoảng hay không?*
- 7) *Tham dục có lợi ích gì không?*

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 04-08-2002 7: 50 AM 1) Hỏi: <i>Cương quyết tu tiên có hữu ích gì không?</i> Đáp: Thừa cương quyết tu tiên rất hữu ích cho tâm lẫn thân. Kệ: Thức giác quy nguyên tự tiên tùy Thành tâm hỷ tự tâm xuyên Đường đời như đạo không giờ bỏ Kiểm thảo chính mình pháp pháp xuyên.	Montréal, 05-08-2002 6: 40 AM 2) Hỏi: <i>Quý yêu Trời Phật để làm gì?</i> Đáp: Thừa quý yêu Trời Phật để được tiên hóa tốt. Kệ: Quý yêu Trời Phật để tâm yên Chẳng có loạn động chẳng có phiền Hành khổ tâm thân duyên tự đạt Giải mê phá chấp tự mình yên.
Montréal, 06-08-2002 4: 25 AM 3) Hỏi: <i>Sự mê lầm do đâu hình thành?</i> Đáp: Thừa sự mê lầm do tập quán hình thành. Kệ: Sự tập quán tạo sự hiểu lầm Quyết tâm tu luyện tự siêu tâm Không gian quang chiếu chẳng mê lầm Thức tỉnh chính mình lý diệu thâm.	Montréal, 07-08-2002 5: 33 AM 4) Hỏi: <i>Tại sao buộc tội giết người?</i> Đáp: Thừa tại vì thiếu trí không lối thoát bắt buộc phải giết người. Kệ: Nguyên lý Trời Đất tạo trí minh Không hành độc ác gieo tâm động Tu tiên minh tâm chuyển tiến bền Không quy tội ác cho người khác.
Montréal, 08-08-2002 9: 15 AM 5) Hỏi: <i>Sự liên hệ với càn khôn vũ trụ có ích gì không?</i> Đáp: Thừa sự liên hệ với càn khôn vũ trụ là sự sống thiên nhiên rất cần thiết. Kệ: Mưu sinh sống động với thanh quang Càn khôn quy một chẳng bằng hoàng Quy túc chính mình trong sống động Minh trí khai tâm sửa chính mình.	Montréal, 09-08-2002 6: 15 AM 6) Hỏi: <i>Lòng tham của loài người có bị khủng hoảng hay không?</i> Đáp: Thừa lòng tham của loài người sẽ sanh ra một tập quán xấu. Kệ: Tham thâm lung củng suốt đời người Khó tiến khó tu khó được tươi Tham dâm đủ thứ đều bị động Lòng tham không đáy khó vui vầy.
Ottawa, 10-08-2002 12: 50 AM 7) Hỏi: <i>Tham dục có lợi ích gì không?</i> Đáp: Thừa tham dục không có lợi ích gì cả chỉ có hại cho tâm lẫn thân mà thôi. Kệ: Tiêu hao tinh khí hại tâm thân Dứt khoát tiến tu chuyển tối cần Bớt động thân bền hợp nghĩa ân Khai thông trí tuệ bớt cù lần.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 1

Vì con chuyển hóa quanh co
Giúp con tiến hóa lửa lò thử tâm
Con ơi! Chớ vội sai lầm
Chính con đáng trách đáng tằm sửa sai.

Thương Me con phải thật thà
Hòa cùng các giới mới là người ngoan
Sửa mình mở lối khai đàn
Chon tâm thanh thản muôn vàn triển minh.

Bình tâm tiến giải thì thâm
Me là con vậy khỏi làm ngoại lai
Hành trình thực hiện mới tài
Nói, không hành triển có ngày lâm nguy.

Nằm trong chon lý vô cùng
Tình thương con mẹ nhớ nhung hoài hoài
Cần khôn vũ trụ thanh đài
Chiếu cho các giới mỗi ngày mỗi minh.

Montreal, ngày 12-1-1980

“*Vì con chuyển hóa quanh co*”: Bài toán đời đã diu dắt con và cho con thấy rõ, vạn sự do con mà ra! Tạo nghiệp phải thọ nghiệp! Nó cũng là bài học chính con đã chọn. Vậy con nên cố gắng học chữ “Nhân” để giải quyết mọi sự sai lầm do con đã tạo ra.

“*Giúp con tiến hóa lửa lò thử tâm*”: Vì con, cho nên mẹ đã đặt con đường quanh co giúp con tiến hóa. Con đã sống trong hần học, trong mọi thử thách thử tâm con, nếu còn vun bồi tự ái là con sẽ gặp phải sự sai lầm.

“*Con ơi! Chớ vội sai lầm*”: Con phải sửa lấy con mới được. Con không sửa lấy con, không ai có thể sửa cho con được. Bài toán đời đã diu dắt con và cho con thấy rõ vạn sự do con mà ra. Tạo nghiệp phải thọ nghiệp. Nó cũng là bài học chính con đã chọn từ tiền kiếp. Vậy con nên cố gắng học chữ

“Nhân” để giải quyết mọi sự sai lầm do con đã tạo ra.

“*Chính con đáng trách đáng tằm sửa sai*”: Khi mà chúng ta ý thức được ta đã làm sai thì phải sửa sai. Không nên vun bồi cái bản tánh yếu hèn tự ái đó rồi mang phải tội bất hiếu với cha và mẹ. Không có gì đau khổ bằng trong giờ phút lâm chung ăn năn muốn trở lại để chuộc lấy cái tội đó. Không bao giờ chuộc được. Bây giờ, các bạn đã có cơ hội hiểu được rồi. Sớm dọn đường, mới gia tăng tránh sự tái diễn sai lầm.

“*Thương Me con phải thật thà*”: Phải nhìn nhận sự sai lầm của con mới là thật thà.

“*Hòa cùng các giới mới là người ngoan*”: Khi mà con thật thà rồi thì con mới có thể hòa với thiên hạ. Con không có còn sự che giấu, trốn tránh nữa, hòa cùng các giới mới là người ngoan.

“*Sửa mình mở lối khai đàn*”: Sửa lấy con đi! Rồi mới mở lối khai đàn.

“*Chon tâm thanh thản muôn vàn triển minh*”: Lúc đó, con thấy nhẹ nhàng, có gì phải lo nữa. Sự thật là sự thật. Chon lý là chon lý, không thay đổi. Hành động trong sáng suốt là thật thà, còn hành động trong sự che đậy là tằm tối. Sự thành thật chấp nhận của con là sự cao quý của nhân sinh yêu thương và xây dựng, vui hòa cùng các giới mới thấu triệt tâm tiến quang của nội tâm.

Sự thành thật chấp nhận là sự cao quý. Cho nên, tu mà chịu nhận tội, chịu nhận sự sai lầm là chúng ta thắng hoa tiến hóa chứ không thụt lùi nữa. Khi chúng ta thấy tội lỗi, thấy sự dơ bẩn của nội tâm, chúng ta mới chịu quét đi. Người chịu tội, chịu sửa tâm thì mới thấy cái tâm tiến quang của nội tâm. Nó xa nghìn trùng chớ đâu có phải là giới hạn nơi đó đâu. Khi mà hiểu rồi thì chúng ta chỉ có tiến, không có lùi.

“*Bình tâm tiến giải thì thâm*”: Khi mà con hiểu được rồi thì sự ổn định nó về với con. Con cứ thì thâm đi. Nay một chút, mai một chút mà tu sửa.

“*Mẹ là con vậy khỏi làm ngoại lai*”: Mẹ là con chứ ai? Là người kế tiếp đại diện cho cha mẹ. Không mượn những tư tưởng sai quấy của người khác để đả kích, chôn sâu vun bồi tự ái và chôn sâu bản tánh thiêng liêng hòa cảm của mình.

“Hành trình thực hiện mới tài”: Hành trình đó, chúng ta phải thực hiện, phải quét dọn, phải sửa. Nếu chúng ta không quét dọn thì làm sao có mức tiến được.

“Nói, không hành triển có ngày lâm nguy”: Nói mà không chịu hành thì có ngày lâm nguy. Chỉ dùng miệng nói thuyết, dạy đầu này, đầu kia, mà

mình không chịu sửa mình, càng ngày càng vun bồi tự ái, rồi làm sao được?

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

(còn tiếp)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho thân phụ của bạn đạo Dương Như Tùng và là nhạc phụ của bạn đạo Vương Bích là ông Dương Văn Tân, sinh ngày 16 tháng 6 năm 1945, đã qua đời lúc 10 giờ sáng ngày 25 tháng 5 năm 2020 tại Orange County, California, Mỹ, hưởng thọ 75 tuổi. Nguyên cầu hương linh ông sớm siêu thăng tịnh độ. Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Thiền đường Thanh Hòa, San Diego kính báo..

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

S T, ngày 17/10/2000

Kính gửi Đức Thầy,

Con tên là T H, trước hết con xin gửi lời thăm Đức Thầy và Bà Tám. Sau đây con có mấy điều thắc mắc, kính nhờ Thầy giải giùm cho con. Trước tiên về vấn đề công phu :

1) Con bắt đầu hành theo PLVVKHHBPP thì con hành theo cách niệm Nam Mô A Di Đà Phật, theo băng giảng của Thầy, có nghĩa là con hít vô một hơi là con không có niệm, và thở ra con mới niệm bằng ý Nam Mô A Di Đà Phật, sáu chữ trong một hơi, và trong khi niệm con vẫn ngậm miệng lưỡi co, vậy có đúng không Thầy. Thưa Thầy, sau con cứ nhớ cái hơi niệm Phật hoài, Soi Hồn cũng nhớ, Thiền Định cũng nhớ, tức là hít vô từng hơi một và thở ra từng hơi một, tức là không thở bình thường, đến khi nào ngồi thiền mê thì mới thôi.

2) Sao con thở Chiếu Minh rất là khó, khi con thở là con nhìn ngay trung tim hai chân mày và nhớ rún, nhưng con hít vô rất là khó, và dễ bị chạy xuống dưới động dục, còn thở ra thì đỡ đỡ. Cái bụng con khó phình cho nên rất khó thở.

3) Con bị hiện tượng này khoảng nửa năm nay, tức là khi đi con rút trên bộ đầu là toàn thân đều rần rần và xương sống rần rần chạy lên tới bộ đầu, lỗ chân lông toàn cơ thể đều to to lên ?

4) Thầy nói lạy kính Vô Vi là giải trược và đẹp tự ái. Giải trược thì có, còn tự ái thì con còn quá nhiều; thưa Thầy, tư tưởng và trí ý như cách nào để đẹp được tự ái trong khi lạy kiến ?

Sau cùng con xin Thầy cho con bài thơ làm hành trang trên đường tu học. Con xin Thầy phân giải từng câu cho con hiểu, vì con rất là ngu. Xin cảm ơn Thầy.

Kính thưa Thầy, sau đây con xin hỏi Thầy về phần má con một chút. Khi con còn nhỏ là con đã biết nhà con có làm nghiệp sát, tức là làm heo và trâu cho tới khoảng 7, 8 năm nay mới nghỉ làm, làm khoảng 20 năm và cũng vẫn nghèo. Nay nhà con còn một số ruộng cũng bán và tài sản trong nhà cũng bán hết trả nợ mà vẫn chưa đủ. Con cũng biết gia đình con tạo nghiệp, thì bây giờ nghiệp đến đời. Nay ba anh em con thức tâm tu và cũng có khuyên cha và má tu để giải bớt nghiệp sát. Khoảng

một thời gian thì cha con đã thức tâm tu, bây giờ cũng được mấy tháng rồi, còn má con thì chưa. Con xin hỏi Thầy má con học thuộc lòng mấy câu nguyện rồi, sao không thức tâm công phu, có phải những phần hồn mà má và gia đình con gây ra, nó đến đòi và lấn áp, không cho phần hồn mà con thức tâm tu?

Sau đây là hỏi về phần kinh sách : trong cuốn THPTC in bài Sấm Tu Hành, câu là : Năm tạng ngũ iả ăn sau cuộc trần. Còn bài Sấm Tu Hành mà ông Mai Ngọc Pháp in tặng bạn đạo thì câu trên là : Năm tạng, ngũ uẩn, ăn sâu cuộc trần. Trong hai bài Sấm trên, bài nào đúng?

Cuối thư con xin chúc Thầy vẫn khỏe. Kính chào Thầy.

Con,
T H

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic City, ngày 9/11/2000

H con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 17/10/2000 được biết con có những thắc mắc, vì con niệm sai. Trong băng có dạy rõ là dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật chứ không phải hít vô hay thở ra mới niệm. "Niệm một hơi" là Thầy niệm cho con nghe một hơi, còn về phần con thì phải dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật rằng kệ rằng và co lưỡi đọng nước chân răng trên. Dùng ý niệm, thì nước miếng sẽ chạy ra nhiều, khi đó con quay mặt về phía trái nuốt xuống để cơ tạng được chuyển chạy điều hòa. Những gì con đã kể trong thư là làm chưa đúng, niệm đúng sẽ giải được nghiệp tâm.

Gia đình con hành nghề sát sanh thì những vong linh luôn luôn theo bám sát lỗ chân lông. Con cần niệm Phật cho đúng thì nghiệp lực sẽ mòn dần. Mỗi ngày con rảnh, nhớ nhắm mắt lại, ý nhìn thẳng trung tâm chơn mày, niệm Phật thì sẽ xây dựng được tập quán tốt ở tương lai.

Nếu con muốn đẹp được tự ái thì mỗi ngày sớm, trưa, chiều niệm Phật và lạy kiếng Vô Vi mỗi lần 50 lạy thì tim của con sẽ được khỏe mạnh và đẹp tự ái.

Con xin thơ, lúc này Thầy chưa cho được. Khi con đã hành thiền một năm con sẽ viết thơ xin, thì lúc ấy Thầy sẽ viết cho con. Còn về Sám Tu Hành

thì rất cao siêu, con cần niệm Phật nhiều thì mới hiểu được.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Washington D.C., ngày 26 tháng 4 năm 1982

TỪ THƯỢNG ĐẾ MÀ CÓ,
HÒA TAN VỚI THƯỢNG ĐẾ MÀ TỰU
(tiếp theo)

Trời cho cơ hội đứng ngồi
Thức tâm tự giác bồi hồi tiêu tan
Luận đi xét lại tự bàn
Trở về nguồn cội sống an đời đời
Học hành tiến hóa nơi nơi
Làm cây làm cỏ làm đời thú sinh
Cần Khôn Vũ Trụ tạo hình
Vạn linh hợp nhứt chơn tình ban khai
Nằm trong nguyên lý an bài
Quy về trật tự ngày ngày tiến lên
Trở về căn bản đạo nền
Chẳng tham chẳng tiếc chẳng quên cội nguồn
Chẳng còn uất hận cảm buồn
Hòa tan các giới rõ nguồn Cha ban
Thế gian địa ngục thiên đàng
Nằm trong nguyên lý Trời ban dạy đời
Đông Xuân Thu Hạ tứ thời
Học bài khắc nghiệt rõ lời Trời ban
Phân minh rõ rệt mới an
Trời không bỏ phé mở đàng dẫn tâm
Cô đơn tự tiến tự tầm
Biết tâm sáng suốt chẳng tầm ngoại lai
Tình đời đạo pháp dồi mài
Dạy cho hiểu đạo sửa sai sửa lầm

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.02 PHẨM GIỚI

16. CHUYỆN CON NAI CÓ BA CỬ CHỈ (Tiền Thân Tipallatthamiga) (tiếp theo)

...

Thuở xưa, một vị vua Ma-kiệt-đà đang trị vì tại Vương Xá. Lúc ấy Bồ Tát sanh làm một con nai, với đàn nai vây quanh sống ở trong rừng. Con nai chị đem con mình đến và nói:

- Nay em, hãy dạy cho cháu em sự khôn ngoan của loài nai.

- Tốt lắm.

Bồ Tát đáp lại và nói:

- Nay cháu thân, hãy đi, và vào giờ ấy, hãy đến học.

Con nai cháu không quên giờ cậu nói, đúng giờ nó đến và học sự khôn ngoan của loài nai. Một ngày kia, khi đi qua lại trong rừng, nó bị mắc vào bẫy sập và thốt tiếng kêu của con thú bị bắt. Đàn nai bỏ chạy, về báo cho nai mẹ biết con bị mắc bẫy. Nó đi đến nai em và hỏi:

- Nay em, cháu đã học sự khôn ngoan của loài nai chưa?

Bồ Tát nói:

- Đừng sợ những điềm dữ đến với cháu. Nó đã khéo học được sự khôn ngoan của loài nai. Nay sẽ đến lượt chị cười rồi đó!

Nói vậy xong, Bồ Tát đọc bài kệ này:

*Nai với ba cử chỉ,
Với nhiều sự khôn ngoan,
Biết dùng chân tám móng,
Biết nửa đêm uống nước;
Chỉ với một lỗ tai,
Thở theo nhịp độ đất;
Với sáu sự khôn ngoan,*

Cháu tôi thắng người thù.

Như vậy, Bồ Tát nêu rõ cháu mình đã học tốt đẹp sự khôn ngoan của loài nai, và an ủi nai chị. Còn nai con bị bắt trong bẫy sập, không vùng vẫy, nằm duỗi chân hết sức thoải mái theo một bên hông, móng chân cào đất tại chỗ gần chân, hất lên bụi và cỏ, đi tiểu và đại tiện, đầu gục xuống, le lưỡi, làm thân đầm ướt mồ hôi, rồi nó nín thở khiến bụng trướng lên, trợn mắt, chỉ thuở với một lỗ mũi ở dưới, nín thở với lỗ mũi ở trên, khiến toàn thân cứng đờ như con vật đã chết. Vì thế cho nên các loài ruồi xanh đến bu quanh nó. Chỗ này, chỗ kia, các con quạ đã đậu xuống. Người thợ săn đi đến, lấy tay vỗ bụng nó, suy nghĩ: “Con này bị bắt hồi sáng, nay đã bắt đầu thối rồi”, kẻ ấy cởi dây trói cho nai, và nói:

- Nay ta làm thịt nó ở đây và sẽ mang thịt về.

Không ngờ vực gì cả, người thợ săn bắt đầu lượm cành cây và lá. Con nai con liền trỗi dậy, đứng lên bốn chân, vùng vẫy cái thân, vươn cổ, và như đám mây bị gió lớn tan, nó chạy rất nhanh về với mẹ nó.

Bậc Đạo Sư nói:

- La-hầu-la không phải nay mới ham học, thuở trước cũng đã ham học như vậy.

Thuyết pháp thoại này xong, sau khi kết hợp hai câu chuyện, Ngài kết luận với sự nhận diện Tiền thân như sau:

- Khi ấy, con nai cháu là La-hầu-la, con nai mẹ là Upplavanna và con nai cậu là Ta vậy.

(còn tiếp)

